

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

tur, synagoga compellit. Iob amici sui insultasse perhibentur: & Domino sui facer-
 dotes, sui insultare cultores. Iob in sterquilinio pleno vermibus seder: Domi-
 nus quoque in verò sterquilinio, id est, in huius mundi cœno versatus est, inter ebul-
 lientes diuersis sceleribus ac libidinibus homines qui veri sunt vermes. Iob & sa-
 nitatem recepit & facultatem: & Dominus resurgens non sanitatem tantum, sed
 immortalitatem in se credentibus præstitit, dominiumque totius naturæ recupera-
 uit, sicut est ipse testatus dicens: Omnia mihi tradita sunt à patre meo. Iob vicarios
 filios genuit: Dominus quoque post prophetas filios, sanctos apostolos procreauit.
 Iob beatus quicuit in pace: Dominus autem manet benedictus in æternum ante se-
 cula, & à seculis, & in cuncta secula seculorum, Amen.

ITEM DE SANCTO IOB, PER DIVVM AMBROSIVM
*Episcopum Mediolanensem, Ex libro primo Offi-
 ciorum eius, Cap. 39.*

Sancti Iob
 enomiū.

Quid sancto Iob, vel in virtute defuit, vel in vitio obrepit? Quomodo
 laborem agritudinis, frigoris, famis, pertulit? Quomodo desepit salu-
 tis periculum? Nunquid rapinis diuitiæ coaceruata, de quibus tanta in-
 opibus affluebant? Nunquid avaritia, census, aut voluptatis studia, cu-
 piditatesque excitauit? Nunquid trium Regum iniuriosa contentio, vel seruorum
 contumelia in iram excussit? Nunquid gloria sicut leuem extulit, qui imprecaba-
 tur grauiam sibi, si vnquam vel non volūtariam celauisset culpam, vel reuerentius esset
 multitudinem plebis, quo minus annuntiaret eam in conspectu omnium? Neque
 enim cōsentaneæ sunt vitij virtutes, sed sibi constant. Quis igitur tam fortis, quam
 sanctus Iob? Cui secundus adiudicari potest, qui parem vix reperit?

VITA SANCTORVM HILARI ET OLYBRII
 CONFESSORVM RAVENNATVM, VT HABETVR
*tertio libro historiarum Rauennatum Hieronymi
 Rubi historiographi doctissimi.*

13. Maij.

Beatus Olybrius
 monach⁹.

HÆRESIDENTE Symmacho Romanæ, Aureliano ve-
 rò Rauennati Ecclesiæ, Olybrius quidam Rauennas, vir no-
 bilissimus, maximeque cum auctoritate, tum potentia, nõ
 absque opinione sanctitatis, monachus factus, in Galiga-
 tensi cœnobio vigeat. Cum enim per hos dies adolescens
 Etruscus Hilarus nomine diligentius Deo operam & stu-
 dium nauaturus, passibus mille iuxta vicum Galigatam
 Rauennatis diœcesis, in præcelso atque edito monte, sub
 quo Vitis amnis defuit, ab incolis, vt aliqui arbitrantur,
 bicus appellatus, se se constituisset, iamq; adolescentis fama summa celebritate ab
 omnib⁹ audiretur, Olybriusq; Rauennas patritius cacodæmone arreptus miserè af-
 flicteretur, & omnia in casum remedia expertus fuisset: repente dæmon vi diuina
 impulsus, exclamare, donèc non adduceretur ad puerum Dei Hilari, se inde nunq̃
 dicessurum. Vxor omnique familia tum desente, interrogatus dæmon, quifnam is
 esset adolescens, atq; vbi commoraretur, manere illum in monte ac solitudine res-
 pondit, eumque montem ad Bidentis amnis ripam esse, vbi sibi edificasset Hilarus
 templum, & ibidem die noctuq; in Dei laudibus & contemplatione rerum diuina-
 rum vitam ageret: duos & viginti annos esse natum, breui statura, modica barba,
 pilis tunc primum prodeuntibus, assidueque cælitibus comitibus vti. Quibus ac-
 ceptis omnis familia cum Olybrio ad Hilari profecta, vbi à loco, in quo tum fortè
 Hilarus Deum orabat, quæritum iactus lapidis est, procul fuisset peruentum, gemens
 dæmon, magnoque concussus timore, cursu rapidissimo ad Hilari properauit:
 à quo inde eadè pulsus est. Olybrius immortalibus Deo primum, deinde Hilari
 gratijs, vnà cum coniuge ac omni familia actis, petere, vt vitæ piæ traducenda re-
 gulam normamq; sibi præscriberet: quod Hilarus cernens, & præ gaudio lachry-
 mans, postquam legem Christi Dei edoctus omnes illos, per dies aliquot, fuit, à sa-
 cerdote

Ex hoc lo-
 co perpen-
 de, quanta
 fuerit a-
 pud Deum
 sanctitatis
 beatus Hi-
 larius.

Eiicit dæ-
 monè ab
 obfessio.

SURIUS

q̃ter
 'nobis'
 RVIII
 5

cerdote, illac forè transeunte, qui Arretio Rauennam pergebat, iussit Olybrium eiusque familiam, hominum circiter nonaginta, id flagitantes, sacra baptismatis vnda expiari, quemadmodum ex vita Hilari, à Paulo eius discipulo scripta, cognoscipote.

Multos eò uertit ad Christum.

Tertio post die Eustasia, Olybrij vxor, ex hominum vita migravit. Olybrius vnà cum Iunio & Eunomio filijs, sumpto cucullo, monachus ibidem factus, prædia sua omnia illi cœnobio dono tradidit: vndè non modò omnibus monachis, qui iam ad Hilarum multi conuenerant, abundè victus suppeditabatur, sed multum etiam pecuniæ erogabatur viduis, pupillis, atque alijs egentibus. Verùm tâta solitudinis, ab Hilario atq; Olybrio plurimum experite, quies, ab Theoderico Rege perturbata est, qui ad eas radices Apennini, vndè, vt aliqui putant, Rauennam aquam adduxerat, iuxta Bidentem amnem, ædes sibi magnificas, quò secedere interdum solebat, construxit. Cœpit enim frequentari Hilari cœnobium: ex quo tamen Hilarus id fructus collegit, quòd familiares Regis aliquor, viros nobiles, Christi ab se legem ac præcepta edoctos, monachos fecit, in diesque faciebat, cum vir impius quidem Theoderico nunciat, præcepta Regia Hilarum cõtemnere, multos ex familiaribus abalienare, ad seque adducere: & aliquorum suspicionem esse, per eum modò collecta egregiorum ac præclarè audacium satis magna manu, plerosque ex ipsis repetino factò impetu, Regni illius tranquillitatem ac pacem perturbaturos.

Itẽm multo ad eius cœnobij confluunt, monachi futuri.

Falsò accusatur apud Regem.

Rex vehementer his cõmotus, centuriones quatuor cum suis militibus mittit, qui Hilarum capiant, ad seque pertrahant. Verùm milites ad prædiolum cœnobio propinquum cum venissent, in vallemque descenderent, Hilarianã familiam prædati, Hilario Deum rogante pro suorũ incolumitate, aliam viam ingressi, biduo, quò tendere, incerti, per eos montes vagati sunt. Quamobrẽm percitus ira maiore, conscenso equo Theodericus ad virum Dei adit: ceterum ad monasterij septa cum peruenisset, equus subsistens, nullo vnquam potuit calcariũ, aut verberum impetu propelli. Intellexit Theodericus vi diuina id fieri, esseque virum illum sanctissimum, & falsa sibi relata fuisse. Misit itaque ex suis senatoribus duos, qui suppliciter virũ sanctum rogarent, ad Regem vt accederet. quod quidem fecit Hilarus libenter, eumque Rex benignè complexus, secum in Hilariano antro comedit, ab eoque die tanta veneratione hominem est profecutus, vt multis cœnobium prædij ditauerit. Vbi Hilarus, cum Olybrium Rauennatem in cælum præmisisset, vita sanctè acta, multisque miraculis editis clarissimus, annos natus octuaginta duos, tertio Idus Maij, mane, in cælum ipse quoque discessit: ibidemque eius corpus sanctum à monachis suis ad sepulturam datum est: teste, vti supra memorauimus, Paulo, ex ipsis monachis vno, qui e. us vitam, vndè hæc excerpimus, descripsit.

Egregium sanè miraculum.

Multa veneratione cum colit Theodericus Rex.

Sanctè obit.

MIRACVLA BEATI BANDELIJ MARTYRIS, PER D. GREGORIVM TVRONENSEM ARCHIEPL scopum scripta. Habentur in eius libro de gloria martyrum cap. 77.

ST apud Nemausensis vrbs oppidum Bandelij martyris gloriosum sepulcrum, de quo sapius virtutes manifestantur. Ex quo sepulcro laurus orta, & per parietẽ egres. sa, arborem foris fecit salubri coma vernantem. Quod sæpè loci incolæ in multis infirmitatibus habere cælestè remedium sunt experti. Pro quib; virtutum beneficijs cum plerunquẽ nudaretur à folijs, vel ipsa quodammodò cortice arida est effecta. Vndè quia morbos ab ea multarum infirmitatum diximus depelli, longum fuit singulos quosque memorari, ideo hæc sufficere putauit, quod ea medicamenta largiendo, aridã effectam dixi. Nam fertur celebre, à negociatore quodam in Oriente de his folijs de portatum pignus fuisse, sed priusquam portum negociator attingeret, energumenus in ecclesia adire Bandelium martyrem orientalem plagam audientibus populis declamauit. Ostendit autem beatus martyr & in alijs virtutem suam.

Maij 20.

Quantam Deus sanctis suis præstat virtutem, si etiã arbor è sepulcro martyris egrediens, infirmitates languidorum sanati

Aram verò Theodorici Regis Italici dux dum in Arelatenſi vrbe resideret, extitit ei quidam archipresbyter parochiæ Nemausensis inuisus. Tunc feruens felle

m 3. contra